Ч. 229. Четвер 26 (13) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На вчерашнім засіданю сойму відчитано між иншими слідуючі внесеня і інтерпеляциї: пос. дра Буйновского о додаток на дорожню для учителів шкіл народних в цілім краю; — пос. Вуршта о унормоване торговлі старими річами і заосмотрене всіх громад в краю здоровою водою до пития; — дра Шецля в справі розпочатя будови зелізниці Львів-Підгайці. — Пос. Крамарчик і товариші запитували правительство, коли буде знесена часельна льотерия.

З порядку дневного предложено звіт Виділу краєвого о петициї міста Стрия. Рада міста Стрия ухвалила в марті с. р. на фонд місцевих убогих побирати оплати поліцийні від балів, забав з танцями, від представлень театральних, концертів, цирків і т. п. Виділ краєвий прихилив ся до сего жаданя і предложив соймови закон призволяючий на побір згаданих оплат. Внесене Виділу краєвого передано комісиї адміністрацийній.

Внесеня послів Тарнавского і Фрухтмана в справі 20% додатку на дорожню для учителів народних в Перемишли і Стрию передано комісиї буджетовій. — Пос. Влодек мотивував своє внесене жадаюче пільги для селян, котрі коли змушені дорізувати якусь худобину, мусять платити від неї податок спожитковий. — Пос. о. Весоліньский домагав ся завізвати правительство, щоби оно в маючій ухвалити ся новелі до закона промислового увзглядняло і перевело заказ отвираня шинків і продажи напитків в неділї і сьвята католицкі а то від 6 год. вечером попередного дня до 6 год. рано слідуючого дня.

Виділови повітовому в Сяноку уділив Сойм концесиї на побиране оплат митових від перевозу на Сяні межи Тиравою сільною а Мриголодом.

Пос. Ґломбіньский предложив звіти комісиї буджетової о замкнене рахунків фондів краєвих за 1904 р. і поставив слідуючі внесеня: 1) Сойм дає Виділови краєв. абсолюторию з рахунків фондів обнятих буджетом за 1904 р.; — 2) повисша ухвала обнимає також абсолюторию для Ради шкільної краєвої у видатках фонду шкільного краєвого і шкільного еməритального за 1904 р.; — 3) рахунки фондів самостійних буджетом не обнятих, фонду пропінацийного міст, фонду позичкового для громад на будову касарень, фонду бувшого галицкого корпуса охотників з 1859 р., фонду позичкового для Райфайзенок і т. п. приймає сойм до відомости; — 4) надвишку з рахунків фонду краєвого за 1904 р. в сумі 254.506 корон переносить ся на рік 1906 і вставляє ся до буджету 1906 р. в рубрику XIII. доходів. Внесене комісиї ухвалено.

Відтак ухвалив Сойм на внесене комісиї санітарної розширити шпиталь в Гусятині добудовою павільону на 40—50 ліжок і перевести в давнім будинку шпитальнім всілякі адаптациї. Заразом уповажнив Сойм Виділ краєвий до затягненя позички в тій висоті, яка покаже ся потрібною на покрите половини коштів тої будови та коштів адаптациї. — По сім ухвалив сойм без дискусиї завізвати правительство, щоби взяло на себе кошти новобранців призначених до шпитального розсліду.

Дуже оживлена дискусия завела ся над звітом комісиї адміністрацийної о петициях в справі зміни закона ловецкого, закінченим жаданем, щоби тоті петициї передати Виділови краєвому до розсліду. Промавляли в сій справі пос. Стапіньский, Жардецкий, о. Богачевский, Сколишевский, др. Пілят, кн. Чарторийский і референт і остаточно ухвалено внесене комісиї.

З черги передано Виділови краєвому до розсліду всілякі петициї, між иньшими петицию громади Дуба повіта долиньского в справі винагороди шкоди пороблено́ї дикою зьвіриною; Фр. Ціхоцкого в справі устроєня 6-місячного курсу гончарского в Потиличи.

---

5)

Король диямантів.

(З анґлійского — Ришарда Марша).

(Дальше).

— Хто є Дункан Ротвель, пане Клівер?— спитав я. — Чи може то ваш кліент, для котрого ви робите?

Пан Клівер взяв кусник паперу в руку і подер єго механічно на дрібні кусники. Замість відповісти на моє питане, поставив він мені питане:

— Длячого хочете то знати?

— Бо лист, в котрім були банкноти, був підписаний тим назвищем. А що я не знаю чоловіка, котрий би так називав ся, то хотів би довідати ся, хто є Дункан Ротвель.

— Не маєте нічого против того, щоби я той лист перечитав?

— Ні, цілком нічого не маю против того— і я подав єму звістний лист.

— Коли маю вам дати раду, пане Савтем, то я поручив би вам, аби ви трохи здержали свою, впрочім досить оправдану цікавість і спокійно вижидали кінця цілої справи.

— Але, пане Клівер, як легко може бути, що я находжу ся на місци кого другого і цілком не єсьм тим, кого глядають. Тим не хочу я сказати, аби я инакше називав ся як Савтем; тілько що я не знаю ніякого Дункана Ротвеля і тому єго лист для мене цілком не зрозумілий. Назвище Савтем може мати кількадесять людий.

— Між мешканцями Дельбору? Мені здаєть ся, що то маленька місцевість?

— Так!

— Як довго ви там жили?

— Я там уродив ся і виховав ся.

— Чи маєте там свояків того назвища?

— На цілім сьвіті не маю ні одного свояка.

— Коли ви там уродили ся і виховали ся, то мусите чей знати тамошних людий.

— Мені здасть ся, що я знаю кождого в цілій околици.

— Отже може якого другого Джемса Савтема?

— Саме то найдивнійше в цілій справі. Я був одинокий, що так називав ся як в самім місци так і в цілій околици.

Пан Клівер знов усьміхнув ся.

— Коли так, то єсть можливість, щоби не сказати певність, що ви саме та особа, якої ми глядаємо. Мушу вам цілком отверто сказати, що ледве більше знаємо о цілій тій справі що й ви. Ми одержали припоручене, вивідати ся о адресї Джемса Савтема з Дельбору і то всьо.

Отже така була річ! По вчерашнім поведеню тих панів не міг я припускати, що Клівер і Кекстон були лиш підставлені і ділали в моїй справі на приказ третого.

— Я ще о чімсь хотів би з вами поговорити — відозвав ся я до Клівера. — Я дуже хотів би як найскорше змінити готель, до котрого ви мене вчера завезли.

— Чи може невідповідний для вас?

— О тім нема бесіди; але всьо, що там діє ся, дуже мені не подобає ся.

— Що там діє ся? Що хочете тим сказати?

Я не знав, чи і о скілько маю говорити правду і тому спитав:

— Що ви знаєте про мужа пані Барнес?

— Не беріть мені за зле, пане Савтем, але мені здасть ся, що ваша цікавість в незвичайний спосіб розбуджена; бо їй що до лиха має муж пані Барнес з вами або з нами до діла? Коли вам не подобає ся ваше теперішне уміщене, то очивидна річ вільно вам кождої хвилї змінити єго; лише в тім случаю ми не могли би дальше покривати коштів вашого удержаня.

Я обернув ся, аби відійти.

— Ще одно! На случай коли-б ви мали змінити ваше помешкане, то на всякий спосіб просимо вас дати нам знати о тім.

— Очивидно, того не залишу.

Чи в виду теперішної пригоди, яка тепер лучила ся, було би для мене лїпше не вертати більше до готелю пані Барнес, не можу того сказати.

Змінявши один з одержаних банкнотів, удав ся я вечером на концерт і з'їв вечерю в гостинници в місті, а відтак вернув до мого готелю. Я побоював ся, що на стрічу мені вийде зараз сама пані Барнес, і тому утішив ся, коли двері дому отворила мені служниця. З господині не було ні сліду і я міг сю ніч цілком спокійно провести.

На другий день рано одержав я по сніданю таку телеґраму:

„О дванайцятій годині буду у вас.
Дункан Ротвель“.

По сім п. Маршалок закрив засіданє, а повідомивши палату, що в четвер рано відбудесь я у вірменьскій церкві відкритє памятника бл. п. аеп. Ісаковича, назначив слїдуюче засіданє на четвер о 11 год. рано.

Вісти полїтичні.

З краєвих соймів. — Угорска криза. — Подія в Росиї. — Революция в Кореї.

В буковиньскім соймі поставив вчера пос. Николай Василько внесенє о заведенє загального права голосованя а пос. Ончул поставив знов внесенє в справі знесеня пропінациї і заведеня оплат шинкарских. На пополудневім засіданю посли Штравхер і Василько мотивували пильне внесенє в справі загального голосованя, але пильність відкинено 17 голосами против 11. Против пильности голосували також Вірмени.

В моравскім соймі поставив пос. Фокс іменем нїмецкого клюбу пильне внесенє в справі зміни ординациї виборчої. Він заявив, що Нїмцї суть по правді за загальним правом голосованя, але они тої думки, що загальне право голосованя принесло би велику небезпечність під взглядом народним. — Страньский закидав Фоксови і єго партиї тенденцию реакцийну і зазначив, що лиш по заведеню загального права голосованя настане спокій. — Скене відпер закиди піднесені против великої посїлости і заявив ся против загального голосованя.

В чеськім соймі мотивував пос. Подлїпний внесенє в справі зміни ординациї виборчої на основі загального права голосованя, доказуючи, що минув вже час привилеїв а рівноуправненє всїх горожан в державі єсть предвидженє преці в основних законах державних. Внесенє Подлїпного передано дотичній комисиї.

На Угорщині іменувало правительство чотирох нових старших жупанів, а то для комітатів пештеньского, клявзенбургского, арадского і сармарского. Ново іменовані старші жупани Таґі, Телекій, Вашарґалій і Надь суть людьми, що мають в своїх комітатах велике поважанє. Pol. Corr. говорячи о сім іменованю, каже, що по тім пізнати, що міністерство Феерваріго думає робити повний ужиток із своїх законних средств, розуміє ся, в рамах закона, щоби виступити енерґічно против пасивного опору комітатів.

Росия знаходить ся по правді в станї революциї, бо страйки, які ротягнули ся майже по цїлій державі, мають виключно лиш социяльно-полїтичний характер і суть манїфестациєю против теперішного устрою державного, против правительства та булиґінівского проєкту виборів. Характеристичне, що в сїм руху верховодить Москва, а радше робочий сьвіт в Москві і що якраз се місто найбільше терпить від того руху. Москва майже вже відтята від цїлого сьвіта і знаходить ся в критичнім положеню, позаяк нема довозу. Переписка торговельна вна слїдок страйку устала зовсїм і відбуває ся ще лиш дорогою телеґрафічною. Місто має ще лиш на 8 днїв худоби, на 3 недїлї вудженого мяса і на 5 днїв масла. Цїна мяса іде дуже в гору. Молока майже вже зовсїм нема. Міністер для комунїкаций кн. Хильков уважає сю ситуацию за поважну. Припускають, що настане велика дорожня артикулїв поживи.

Японії грозять здаєсь поважні клопоти з Кореєю Невдоволенє против Японцїв запанувало там від хвилї, скоро лиш вступили до краю перші відділи войска японьского а відтак збільшало ся в міру того, як росло значінє Японії. Тепер же доносять з Ню-Йорку, що Корея знаходить ся вже в передодни революциї. Заговірники хотять скинути з престола теперішну династию та домагають ся проголошеня незавнсимости Кореї від Японії. По викритю заговору арештовано богато заговірників і єсть загальний здогад, що японьске войско останесь залогою в Кореї.

Прийшла дванайцята година і нїхто не з'являв ся. Я ждав майже до пів до першої і вийшов відтак до сїний в тїй гадцї, аби поглянути, чи не іде хто улицею до того дому. В сїнях був лиш вузкий перехід, а двері до улицї стояли отверті.

На моє зачудованє лежав якийсь чоловік на порозі з лицем оберненим до землї, а ногами в сїнях Моя перша гадка була сейчас завернути; бо я думав лиш то одно, що пан Барнес чи Джемс Савтем, чи як ще там міг називати ся загадочний муж моєї господинї, вернув до домашного огнища, не лише на трох непевних ногах, але просто запитий до безпамяти. Але коли я трохи лїпше придивив ся лежачому на земли, прийшов я поволи до пересьвідченя, що то не міг бути той чоловік, котрий услугував вчера як кельнер, а відтак на свій спосіб почастував фляшкою. Я побачив, що той був о много більший; крім того при єго упадку зсунув ся єму на бік капелюх, так що я міг бачити часть єго лисої голови. Коли я так стояв і глядів на того чоловіка, заволодїло мною незвичайно прикре чувство. Він лежав так дуже тихо і в такім неприроднім положеню. Він упав цїлим своїм тягаром — а я бачив, що то був дуже сильний і заживний мужчина — на груди, а єго лице лежало так притиснене до порога, що я дивував ся, як він в такім положеню може віддихати. Права єго рука лежала під ним так, що можна було єї уважати за зломану. Чоловік мусїв бути більше як пяний. Імовірно він упав внаслїдок нападу корчів або чогось подібного. З цїлком невитолкованим для мене чувством відразу приступив я ще близше до него, аби о скілько можна подати єму поміч. Нахилившись над ним, поклав я свою руку на єго плече; але сейчас вхопив я єї знов назад, бо почув, що сурдут того чоловіка мокрий. Що то могло бути? Я поглянув на руку — і побачив зі страхом, що она була червона. На смерть наляканий скочив я в гору. „На поміч, на поміч, панї Барнес!" — кричав я з цїлої сили. Панї Барнес і служниця прибігли в тїй хвили.

— Панї Барнес — сказав я дивлячись все ще на мою простягнену праву руку — менї здаєть ся, що то дїло убийника!

— Убийника? Боже! Гадаєте, що то він зробив?

Я поглянув на неї і хоч дуже добре знав, кого она гадає, то однако не відповів на єї питанє.

— Замість всїляких непотрібних здогадів пішлїм радше по полицию і по лїкаря.

Служниця зрозуміла мене скорше і сказала:

— Тут напротив нас мешкає лїкар; я его сейчас приведу.

На щастє лїкар був дома і супротив наглого випадку явив ся сейчас. Майже разом з ним увійшов до дому полицийний урядник в супроводї кількох полицийних вояків.

Ті замкнули перед усїм приступаючу часть улицї, бо вже перед домом почала збирати ся цїкава товпа людий. Цїлий дім поставлено під строгий надзір.

4.

— Перед пятьма мінутами той чоловік ще жив — звучало орeченє лїкаря. — Єго тїло ще цїлком тепле.

Поглянувши на мене спитав:

— Що ви о тїй справі знаєте?

— Я? Нїчого! Я ждав на гостя, але що той опізнив ся, вийшов я до сїний, аби поглянути, чи хто не іде. Прийшовши до двериий, побачив я тут лежачого чоловіка.

Між тим занесено убитого до малої комнатки на долинї. Крім лїкаря, молодого чоловіка з поважним, але симпатичним лицем і мене був в комнатї ще полицийний інспектор і другий урядник, котрий пильнував дверий. Також панї Барнес і служниця, обі сидячі під печею, були в комнатї.

(Дальше буде).

Звіт Народ. Торговлї.

(Конець).

На закінченє, відповідаючи бажаню послїдних загальних зборів, хочемо піднести справу основуваня так званих Союзів крамничих. Цїлию тих мало би бути гуртовати крамницї в певнім окрузї около себе через достарчуванє їм товарів по цїнах гуртових, удїлюванє кредиту, люстрованє і контроля крамниць, удїлюванє потрібних порад при закладаню і веденю крамниць. Ту саму цїль має також і наше товариство і як висше в части звіту що до крамниць піднесено — цїль ту по змозї сповняє, зістаючи в купецких зносинах з 801 крамницями.

О скілько отже цїли нашого товариства і закладати ся маючих Союзів крамарских були би одні — о стілько закладанє їх в теперішних часах уважали би ми за злишнє, хотяй би з того взгляду, що при Союзах того рода треба би доперва робити досьвіди в кождім напрямі, старати ся о людий і капітали, наколи у нас все то вже готове, від 22 лїт випрактикованє і з чого кождої хвилї всї користати можуть. Міг би хто закинути, що той погляд наш єсть вислїдом обави перед конкуренциєю з сторони тих же Союзів. Так однак не єсть, а доказом того, що окружні Союзи, які вже повставали не тілько серед нашої суспільности, але взагалї в Галичинї з браку капіталу, фахового знаня і з причини ріжних проб і експеріментів мусїли скоро упадати і дійстно упадали, лишаючи зневіру у власні сили і убиваючи ініцияТиву нераз і пожиточних гадок в тім напрямі.

Єсть се дальшим доказом все й всюди випробованої засади, що супроти інституций економічних на сильних підставах стоячих, якою єсть вже наше товариство, інституциї торговельні нові о тім самім напрямі дїланя остояти ся не можуть.

Слїдує з того отже, що не обава конкуренциї для нас шкідливої, але добро загальне, щоби не тратити на дармо нашого гроша і не роздроблювати наших сил спонукує нас до висказу повисшого щирого і отвертого погляду.

Мусимо однак зазначити, що о скілько би такі Союзи крамничі старали ся ввести в круг своїх інтересів того рода інтереси торговельні, яких дотепер анї наше товариство, анї жадне инше товариство не веде, примір`ом: експорт яєць, і инших сирівців краєвих як: збіжа, шкіри, вовни, лену і пр. — а з другої сторони достарчуванє селянам, особливо в підгірских околицях, муки, збіжа і пр. на час передновку за відповідним кредитом — то того рода Союзи були би не тілько дуже пожадані, але одним з конечних средств до дальшого економічного двигненя нашого народу.

Єсть отже на поли торговлї много ще місця і роботи і для нас і для ріжних і ріжних Союзів, ходить тілько о то, щоби сил наших не розділювати, неприродної і нездорової кон-

куренциї не викликувати, непотрібних експеріментів знеохочуючих людий і викликуючих зневіру у власні сили не робити.

Тож звертаючи ся до всїх людий доброї волї, а передовсїм до членів нашого товариства з покликом о співділанє по мисли повисших наших гадок — кінчимо наш звіт адміністраційний.

Новинки.

Львів, дня 25 жовтня 1905.

— Іменованя. С. В. Цїсар іменував професора VI-ої гімназиї у Львові Александра Фрончкевича, директором гімназиї в Бережанах.

— Начальний директор почт і телеґрафів п. Сеферович виїхав в справах урядових до Відня.

— Конкурс. Наукове товариство імени Шевченка оголошує отсим конкурс на одну запомогу з фонду пок. Антона Бончевского в сумі 440·53 К, яка може бути евентуально роздїлена на дві по 220·26 К, призначену для студентів університету свїтских факультетів. Кревні фундатора мають першеньство. Надїлений запомогою має підписати реверс, в якім з'обовяже ся звернути побрану запомогу фондови, скоро зможе. Удокументовані подаваня належить вносити на адресу Видїлу до дня 15 падолиста с. р.

— Замахи на поїзди. На шляху ярославско-сокальскої зелїзницї лучили ся два рази замахи на поїзди між стациями Бобрівкою а Новою Гребльою. Одного разу поставили збиточники старі шини впоперек шляху так, що особовий поїзд був би певно вискочив там із шин, коли би машиніст здалека не був побачив грізної перешкоди і не здержав поїзду. Другий раз поставлено впоперек на шини стовп вирваний з землї, на якім прибита табличка вказує нахилене шляху. На щастє, було то в день і машиніст здержав тягаровий поїзд саме перед тою запорою. За злочинцями заряджено строге слїдство. — На зелїзничім шляху між Клаєм а Бохнию замічено оногди на шинах бальки, камінє і бочки, уложені видко на те, аби поїзд вискочив із шин. Однако замах не удав ся, перепону замічено ще в час, а бохеньске старостство розіслало жандармів, аби дістати в руки злочинця. Жандармериї удало ся дїйстно вислїдити его. Називає ся Станислав Лопата і есть зарібником. Замах на поїзд приготовив він, аби в той спосіб зімстити ся на буднику, з котрим мав якусь суперечку.

— Дрібні вісти. В Кракові арештувала полїция двох жидівских подорожуючих аґентів Симхе Небля і Арона Беґляйтера, котрі пускали в обіг підроблені 50-коронові банкноти. — Дня 29 с. м. відбуде ся у Львові в заведеню глухонїмих торжество 75-лїтної річницї заснованя того заведеня. — Ц. к. краєва рада шкільна признала безпроцентові позички на будову шкіл: громадї Товмачик, коломийского повіта в сумі 6.000 К і громадї Семенів, теребовельского повіта в сумі 4.000 К. — У Львові померла в пятницю 4-лїтна дитина Чачкеса при ул. Казимирівскій на запаленє мозкових опон. Слїдство не виказало, звідки дитина набрала ся тої недуги. — В Петербурзї убито богату Американку, Людвику Превост, при чім зрабовано її гроші і ріжні дорогоцїнности на суму около мілїона рублів. Виновників поки-що не викрито. — Надзвичайні вечерницї з танцями устроюють в четвер дня 2-го падолиста в салях „Руської Бесїди" у Львові товариства „Руска захоронка" і „Вакацийні оселї". — Два учительскі збори відбудуть ся дня 1-го падолиста с. р. в Камінцї струмиловій в сали „Сокола", а то: о години 11-ій перед полуднем конференция фiлїї руского товариства педаґоґічного, а о 2-ій по полудни перший загальний збір окружного відділу товариства „Взаїмної помочи". — Податок від псів, який приносив перед кількома лїтами громадї міста Львова ледве 3—4 тисяч корон, приніс в роцї 1904 вже 13.000 корон, а на рік 1906 вставлено до буджету 20.000 корон. — Крім яток з мясом кінським будуть відкриті у Львові і ятки з мясом кріликів. — Дешевого мяса привозять з провінциї до Львова пересічно по 3.000 кльґ. денно. — Велика вистава нїмецкої штуки народної відбуде ся в Дрезднї в р. 1908. — Одна з берлиньских часописий доносить, що бувший француский міністер заграничних справ хотїв в недїлю відобрати собі житє. Потвердженя тої вісти доси нема. — Шкарлятина ширить ся в страшний спосіб в Варшаві не лише серед дїтий, але також і серед дорослих осіб, при чім буває богато случаїв смерти.

— Кровава суперечка. Робітник Стефан Мандзевич посварив ся оногди вечером в однім з шинків за Личаківскою рогачкою у Львові з своїм товаришем Максимом Шуманьским і пробив его ножем в груди. Раненого Шуманьского осмотрила ратункова стация, а его товариша відставлено до арешту.

— Дивний чоловік. Доцент др. І. Ереч представив в будапештеньскій клїницї якогось робітника Нїмця, котрий показує того рода анатомічні штуки, що їх не можуть пояснити найзнаменитші лїкарі. Чоловік той має 30 лїт і є в силї кождий поодинокий мяз свого тїла з осібна увести в рух. І так зуміє він через опанованє мязів здержати дїяльність серця; може всї наряди травлїня піднести аж до грудий, так, що яма черева остане порожна: може рушати кождим мускулом на шиї або на раменах з осібна. Цїла шкіра того дивного чоловіка може довільно порушати ся. При тих досьвідах не дізнає він нїякого болю. Медицина поки-що не в силї розвязати того загадочного дива.

— Страйк ткачів в Америцї. Standard-ови доносять з Нового Йорку, що в сім тиждни має там вибухнути величезний страйк 265.000 робітників, занятих в фабриках бавовняних виробів. Робітники жадають такого часу працї і такої плати, яка була перед двома роками. Союз американьских ткачів рішив піддирати змаганя тих робітників.

— Добре почастували. Гринько Романовский, зарібник з Винник, призбиравши трохи гроший прибув до Львова, аби купити собі зимову одїж і білє. Полагодивши орудки, зайшов Гринько до одного шинку при улици Жовківскій, одїтий в новий зимовий плащ, чоботи, з клунком біля під пахою. Однако ледве засїв за столом, приступило до него двох людий і почали его витати, як старого знакомого. Гринь не міг собі вправдї пригадати, де пізнали ся, але з чемности привитав ся з ними і випив чарку горівки, якою его почастували. Сердечність і вічливість тих людий збільшала ся з кождою хвилею, не дали нїчого їсти Гриневи, але за те частували его обильно горівкою, а коли той мав єї вже досить, заявили, що відведуть его до Винник. Над раном збудив ся Гринь з зимна на гицлївскій горі під Львовом обдертий з плаща, сурдута, без купленого біля, а навіть без чобіт на ногах. — Добре его почастували!

— Смерть в полуміни. З Домброви доносять: Сими днями вибух пожар в громадї Малци, котрого жертвою упали два доми. В однім з них згорів на уголь властитель его Войтїх Купець.

— Самоубийство. В домі при ул. Мариї Магдалини ч. 4 у Львові відобрав собі вчера рано житє замешкалий там разом з матерю друкарский складач, 19-лїтний Петро Антосевич. Антосевич дістав дня 12 с. м. від інжиніра Фолькерского 50 К до зміняня і від того часу аж до понедїлка вечером не вертав до дому. Коли вернув, не мав вже з собою гроший і та страта гроший була причиною, що наложив на себе руку. Він випив отрую з чаєм і до пів години потім помер.

Телеграми.

Будапешт 25 жовтня. Міністер справ внутрішних застановив ухвалу пештеньского комітату взиваючу податників, щоби они платили до каси комітатової оплати на евентуальне відшкодованє урядників.

Будапешт 25 жовтня. Зачувати, що бар. Феєрварі думає поставити свою кандидатуру в II окрузї будапештеньскім, міністер торговлї Вириш в III, а міністер Люкач в однім із округів на провінциї.

Зальцбурґ 25 жовтня. На вчерашнім засїданю сойму пос. Штельцель поставив внесенє о загальнім праві голосованя. Внесенє відослано до комісиї.

Москва 25 жовтня. (Пет. Аґ.) Страйк робітників зелїзничих ширить ся. Доси обнимає він міста: Симбірск, Катеринослав, Київ, Смоленьск, Воронеж, Саратов, Харків, Симферополь, Ярослав, Нижний Новгород. Вчера в полудне товпа, числяча около 500 людий, зближила ся до стациї двірця товарового лінії Москва-Курск. Офіцир, котрий на чолї віддїлу війска обсадив дворець, загрозив стрілянєм, а товпа тодї розійшла ся. На лінії Москва-Віндава-Рибіньск доїхав вчера поспішний поїзд лиш до стациї Подмосковная, звідки подорожні мусїли пішки іти до Москви.

Москва 25 жовтня. (Пет. Аґ.) Страйкуючі ушкодили водопроводи, що заосмотрюють місто в воду з жерел недалекого села Митіщі. Внаслїдок того в кількох частях міста нема води.

Мадрид 25 жовтня. В честь президента Любета відбула ся вчера велика ревія війскова.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць оповіщує: З днем 1 падолиста с. р. запроваджує ся на шляху Дрогобич - Самбір новий поїзд мішаний ч. 1288 для перевозу осіб, відходячий з Дрогобича о год. 10 мін. 35 вечером, з Добровлян о год. 11 м. 15 в ночи, з Дорожова о год. 11 мін. 34 в ночи, з Дублян о год. 12 м. 4 в ночи, а приходячий до Самбора о год. 12 мін. 50 в ночи. — Сей поїзд буде мати в Дрогобичи получене з поїздом особовим ч. 1220, відходячим зі Стрия о год. 9 м. 10 вечером, а приходячим до Дрогобича о год. 10 вечером.— В Самборі буде мати получене з поїздом особовим ч. 1212, відходячим зі Самбора о год. 1 мін. 10 в ночи в напрямі Хирова, Загіря, Сянока, Кракова. — В цїли допровадженя їдучих з Борислава до мішаного поїзду ч. 1288, відходячого з Дрогобича о год. 10 м. 35 вечером, курсувати буде на шляху Борислав-Дрогобич новий поїзд мішаний ч. 1888, відходячий з Борислава о год. 9 мін. 18 вечером, з Трускавця о год. 9 м. 40 вечером, а приходячий до Дрогобича о год. 9 м. 48 вечером. — Рівночасно улягає змінї поїзд особовий ч. 1227 на частковім шляху з Хирова до Самбора і відходити буде з Хирова о год. 4 мін. 56 рано, з Фельштина о год. 5 м. 8 рано, з Глубокої о год. 5 м. 13 рано, з Надиб о год. 5 м. 24 рано, з Биськович о год. 5 мін. 33 рано а приходити буде до Самбора о год. 5 м. 45 рано. — Відїзд і приїзд висше наведених поїздів подані після часу середно-европейского.

— Цїна збіжа у Львові дня 24 жовтня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·—; жито 5·90 до 6·15; овес 6·20 до 6·40; ячмінь пашний 5·50 до 5·80; ячмінь броварний 6·30 до 6·60; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·25 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 6·10 до 6·30; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 55·— до 70·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).